

en Del aabenbart den, at man ikke opfatter det andet Forslag som et Forslag, der følger Grundsætningen: Hjælp til Selvhjælp. Det synes mig dog, at man noget misforstaar Karakteren af Forslaget, naar man siger, at her ikke ydes Hjælp til Selvhjælp. Thi Forholdet er alligevel dette, at de, der faa denne Hjælp, ere dem, der i Forvejen have faaet Arbejdsløshedskassehjælp, det vil sige dem, der have været Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne, have ydet Bidrag til dem og i det hele været med til et Arbejde, der har muliggjort, at de komme ind under Bestemmelsen i det andet Forslag. Det synes mig altsaa, man maa sige, at paa det Punkt behøver man ikke at have Bekymringer overfor dette Forslag.

Saa er der sagt — det var det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds —, at dette Forslag vil gribe ind i Kommunernes Selvstyre ved at fastsætte, at den Hjælp, der her ydedes, ikke skal have Fattighjælps Følger. Jeg tror dog ikke, man kan sige dette. Naturligvis er det en Bestemmelse, der gives fra Statens Side overfor Kommunerne, men den staar parallelt med, hvad der fra Statens Side sker overfor Kommunerne paa de mangfoldigste Omraader. Det er i det hele taget Staten, ikke Kommunerne, der bestemmer, hvilken Art Hjælp der skal regnes for Fattighjælp, og hvilken der ikke skal det. Det gælder med Hensyn til Sygehjælp og mangfoldigt andet af den Art. Alt er det lovbundet, og jeg tror ikke, at vi komme ud over de sædvanlige Principper ved ogsaa at gøre det paa dette Omraade.

Saa har det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds ytret en Frygt for, at dette skulde blive til en fast Institution, at naar vi nu vedtoge denne anden Lov i Aar, kom den igen næste Aar, og saa bleve vi ved videre og videre. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem behøver at nære denne Frygt. For det første antager jeg, at de ekstraordinære Tilstande, som have fremkaldt disse Lovforslag, dog kunne ventes inden alt for længe at skifte Karakter og antage en gunstigere Karakter end nu. Men dertil kommer jo, at Loven om Arbejdsløshedskasser i en nær Fremtid skal til Revision, i alt Fald for 1912, og maa ske kan den bringes til Revision her i

Rigsdagen allerede tidligere. Saa ville alle de foreliggende Spørgsmaal kunne tages op ligesom forfra og i Sammenhæng. Da vil der blive Mulighed for at give denne Lovgivning en heldigere Karakter end hidtil, saaledes at denne Art af ekstraordinære Bestemmelser, som vi her ere inde paa, ikke fremtidig skulde blive fornødne.

Med Hensyn til selve Spørgsmaalet om man skal gaa med til at yde Hjælpen saaledes, at den ikke faar Fattighjælpen Karakter, kan jeg vedblivende ikke se andet, end at dette er det rigtige. At Hjælpen maa ydes, ville alle sikkert være klare over. Saa længe Arbejdsløsheden bestaar, komme Kommunerne til at hjælpe dem, der ikke kunne faa Arbejde, og det sker efter den almindelige danske Lovgivning efter Fattigloven. Men Spørgsmaalet er saa, om denne Hjælp skal betragtes som Fattighjælp eller ej, og jeg for min Del ser en national Fordel i, at man ikke betragter den som Fattighjælp. Jeg tror ogsaa, at det er til Fordel for vor sociale Udvikling, for Farten og Energien i dansk Arbejde, at ikke flere end strengt nødvendigt drages ind under Fattighjælpen. Det knækker Modet hos dem, fører dem maaske længere og længere bort fra det regelmæssige Arbejde, medens de langt hurtigere og med langt mere Tillid til sig selv kunne vende tilbage til Arbejdet, naar Hjælpen er ydet under den her foreslaaede Form. Jeg tror i Virkeligheden, at vi opnaa ogsaa økonomisk set ikke et Tab men en Fordel for Landet ved at give Hjælpen denne Karakter, i Stedet for at give de Mennesker, der uforskyldt, i Kraft af vanskelige økonomiske Tilstande, i Kraft af Samfundsmaskineriets Brist komme til at staa arbejdsløse, Hjælp paa en saadan Maade, at det ikke efter den almindelige Lovgivning sætter en Plet paa dem.

Endelig nævnedes det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) en mere almindelig Side ved de Spørgsmaal, vi i disse Dage behandle, idet han talte om Regeringens Stilling til Princippet Sparommelighed. Jeg vil gerne sige, at der er ikke megen Anledning til i denne Forbindelse at rejse dette almindelige Spørgsmaal. Ved det her foreslaaede gaar man